

til at støde Noget, thi hvorledes skulde han ellers kunne opfylde mangfoldige andre af de Pligter, der paahvile ham, og som han ikke kan skjule, men maa udføre ligesom dem, de vedkomme, naar et saadant Hensyn til, om han mishager Den eller Sin, skulde være Noget, der indvirke saaledes paa ham, at han ikke havde Mod til at gjøre sin Pligt. Det er derfor langt snarere at bemyndige hos en Embedsmand, at han vil lade personlige Følelser indflyde i Pennen, naar han skriver Erklæringer, som Vedkommende ikke skulde kunne læse, end han vil undlade at sige, hvad sandt er, om ogsaa Vedkommende skulde blive bekendt dermed. Dette Forhold kan neppe sammenlignes med Skudsmaalsbøger og hvad deri skrives, thi Et er dog, hvad Embedsmanden under Embedsbed er forpligtet til at udføre, og et Andet, hvad en privat Mand, uden at have Forpligtelse i nogen Maade, vil gjøre. Maa ske den Private ogsaa vilde afsætte sig for Ubehageligheder ved i en Skudsmaalsbog at skrive Noget, der i Virkeligheden var sandt, thi han kan have fuldkommen Grund til at skrive i en Skudsmaalsbog en eller anden Dabel mod Vedkommende, som han imidlertid i Tilfælde af Sogsmaal ikke kan bevise, og han maa derfor være forsigtig; men dette gjælder ikke om en Embedsmand, naar han under Eed skal afgive en Erklæring, at han saa bagefter skal staffe juridisk Beviis for eller staffe Vidner paa, at hvad han har skrevet er sandt. Ligeoverfor et Thende derimod er det klart, at Enhver, der skriver noget Uforbeholdt i dets Skudsmaalsbog, skal, naar Thendet sagsøger ham, mulcteres, naar han ikke juridisk kan bevise, at det er rigtigt, hvad han har skrevet. Jeg tror derfor ikke, at dette Forhold taaler nogen Sammenligning med det, hvorom her et Tale. — Jeg vilde meget ønske, at de ærede Ministre lode sig det være magtpaaliggende at indprente enhver af deres Underordnede i Ministerierne, at det er deres alvorlige Mening, at den ministerielle Resolution skal overholdes, uden at der lægges utilbørlige Vanskeligheder i veien for Nogen, og tillige at de her vilde erklære, at de ikke opstille som Fordring for, at Folk kunne faae de dem vedkommende Erklæringer at see; at skriftlig Ansøgning derom skal indgives.

Indenrigsministeren: Hvad Spørgsmaalet om Embedsmænds Paalidelighed angaaer, skal jeg bemærke, at det forekommer mig besynderligt, at naar man gaaer ud fra, at Embedsmændene undertiden afgive bitterligt urigtige Erklæringer — og det er jo egentlig det, der ligger til Grund for Forslaget — man saa paa den anden Side vil have den Tillid til dem, at de ville afgive rigtige Erklæringer, naar de vide, at Vedkommende kunne faae at see, hvad de skrive. Hvad det Spørgsmaal angaaer, som den ærede Forslagsstiller har rettet til Ministrene, da maa jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg ikke har givet nogen saadan Bestemmelse, at Ansøgning ligesom skulde være nødvendig, for at de Vedkommende kunde faae en saadan Erklæring at see. Heller ikke er det mig bekendt, at nogen af mine Forgængere har givet saadanne Bestemmelser, og aldrig har Nogen henvendt sig til mig med Klage over, at der er lagt dem Vanskeligheder i veien for at faae den attraaede Underretning. Jeg har altsaa forsaavidt aldeles ingen Grund til at indskærpe Ministeriets Personale Noget, men jeg har heller Intet derimod, og skal gjerne gjøre det. — Hvad det Tilfælde angaaer, som den ærede Forslagsstiller nævnte, at der skulde være givet en Mand, tilmed en Rigsdagsmand, et upassende Svar i et af Ministeriets Contoirer — han nævnte dog ikke, under hvilket Ministerium det foretoede — saa skal jeg bemærke, at hvis dette er skeet, og navnlig dersom man i vedkommende Contoir har vidst, at den Paagjældende var Rigsdagsmand, saa er det en aldeles utilbørlig Fremgangsmaade, der er anvendt; men jeg mangler iøvrigt tilstrækkelig Underretning for at gjøre noget Skridt i saa Henseende.

J. M. Hansen: Jeg skal herom kun sige, at jeg antager, at det ærede Medlem selv vil sige den ærede Minister det Nærmere, som han nu ønskede at vide. Jeg vil ikke her offentligt høre mig videre derom, men jeg holder mig overbevist om, at Vedkommende selv vil give den høitærede Minister og hans høitærede Collega, der sidder ved Siden af ham, og som jeg egentlig tror det rammer, nærmere Besked. — Jeg skal dernæst med Hensyn til Embeds-